

keztetésekre adhat alkalmat. Ezzel szemben önkéntelenül vetődik fel a gondolat, hogy nem közérdek-e a magángyakorlat megengedése egyes kategóriáknál, már csak arra való tekintettel is, hogy a közintézményeknél alkalmazott ügyvédek teljesen egyoldalúvá ne legyenek.

*

Összeférhetlenségi zsüri. A magánalkalmazásban lévő ügyvédeknel — azt hisszük — addig, amíg a szabad ügyvédség rendszerén állunk, nem lehet vitás, hogy egy szigorú eltöltő rendelkezés bevezetése lehetetlen. Itt azonban az ethikai kérdések helyes mérlegelésével a köz jogos anyagi érdekei kellő mértékben találnának védelemre, ha e kérdések egyénileg bíráltnának el. Az egyéni elbírálás módszere nagyon egyszerűen keresztülvihető. A budapesti ügyvédi kamarának pl. van állandó összeférhetlenségi bizottsága. Ugyanígy a többi kamaráknál is fel kellene állítani ezeket a bizottságokat. Az ügyvédi szolidaritást pedig nem szabad olyan helytelenül értelmezni, hogy az bárkit is megakadályozzon vagy akár csak zsenirozthasson abba, hogy, ha úgy látja, bármelyik kartársa ellen összeférhetlenségi bejelentést tehessen. A bizottság, ha megállapítaná az összeférhetlenséget, úgy annak abbanhagyására kötelezhetné az illetőt s csak ennek nem teljesítése esetén lehetne súlyosabb szankciót alkalmazni, de akkor a legsúlyosabbat: a törlést.

*

Politikai összeférhetlenség. Politikai testületek tagjaira vonatkozóan külön jogszabályok állapítják meg az összeférhetlenség eseteit. Kívánatos volna azonban, hogy e testületek ügyvédtagjaival szemben az összeférhetlenség eseteit ne csak az illető testületek, de a kamarák ügyészei is figyelemmel kísérjék és a szükséges intézkedéseket azután tegyék is meg. Addig, amíg megtörténhetik az, hogy politikai szerepet játszó ügyvéd, politikai szervezetének tagjaihoz saját nevére szóló válaszlevelelappal ellátott körlevelet intézhet, amelyben a következő rész foglaltatik:

„Ingyenes jogi tanácsot ad a Sz. összes tagjainak. Díjtalanul vállalja a tagok azon pereit, amely behajtásra irányulnak. Ingyenes jogvédelemben részesít alkalmazottakat stb. . . Díjtalanul vállalja a tagoknak a háztulajdonossal szemben felmerülő pereit, amelyek a bérleti viszonyból erednek.”

És addig, amíg ilyet lehet tenni minden retorzió nélkül, azt hisszük, jogos a kívánság, hogy a kamarák ügyészei szenteljenek kellő időt és figyelmet az ilyen eseteknek, derítsék fel azokat és járjanak el azokban. Nem a politikai függetlenség megtámadását és nem a politikai testületek hatáskörébe való beavatkozást kívánunk, de éberren figyelő szemeket azoknak a

közületeknek a részéről, amelyeknek elsősorban érdeke az összeférhetetlenségi szabályok betartása. — így —

Az elcsatolt cseh területen működő ügyvédek helyzete. A felvidéki ügyvédség organumai, különösen a Szlovenszkói Ügyvédszövetség működésének és küzdelmeinek előterében a kari autonomia állott. A tūrócszentmártoni ügyvédi kamara ugyanis, amelyben az összes felvidéki ügyvédek egyesítették, nem autonóm testület, mint a csehszlovák köztársaság többi ügyvédi kamarái. A függetlenségért való politikai küzdelem és különösen a fegyelmi bíraskodásnak a kormányhatalomtól való függetlenítése érdekében alakították meg a Szlovenszkói Ügyvédszövetséget. Ez a küzdelem még most is tart, de ott is bekövetkeztek a rosszabb idők, s a felvidéki ügyvédség mozgalmaiban is jelentős részt kér ma már az ügyvédség anyagi helyzetének megjavítására irányuló törekvés.

Érdekes megfigyelni, mennyire azonosak a problémák a mienkkel. Az ügyvédi irodák és munka racionalizálása; az illetékek leszállítása; a végrehajtási díjak előlegezése; a zugírászat üldözése; az ügyvédi költségek mértéke; a választott bíraskodás propagálása; a kényszeregyességi és csódtömeggondnoki díjak és megbízatások igazságos elosztása; a szegényvédelem díjazása; a szakügyvédség bevezetése és ügyvédi hitelintézet létesítése azok a kari kérdések, amelyeknek helyes megoldását kívánják. Ugyanúgy követelik az ügyvédség érdekében hozandó törvényhozási reformokat, mint nálunk: az okirati kényszer bevezetését, az ügyvédközjegyzői intézmény életrehívását; a közép fokú közigazgatási bíróságokat, az ügyvédi kényszert telekkönyvi és cégügyekben.

Ugyanazok a kérdések, amelyek már nálunk is évek óta főkérdései az ügyvédi közéleti törekvéseknek. Csak időbeli a különbség. Náluk csak most vetődnek fel ezek a kérdések, mi már évek óta küzdünk ezeknek helyes megoldásáért hiába.

A felvidéki ügyvédség két törekvésére azonban okulás szempontjából külön is szükségesnek tartjuk, hogy rámutassunk. Erélyes mozgalom indult meg a készkiadásos megállapodások üldözésére, mert ezen az úton remélik, hogy az ügyvédi munka nagyobb megbecsülését és így az ügyvédség anyagi helyzetének javítását saját erejükben lényegesen előbbre vihetik. A másik törekvés az előlegkérés kötelezővé tételére irányul és hogy ezirányú törekvésüket minél hathatósabbá tegyék, kötelezővé kívánják tenni az egymásközi helyettesítési költségek előlegezését és ezzel kívánják rászorítani az ügyvédeket a feleiktől való előlegkérésre.

Talán ném érdektelen a felvidéki kartársak helyzetének megvilágítása érdekében arra is rámutatnunk, hogy a felvidéki bíróságok adminisztrációja annyira elmaradott, hogy egyes járásbíróságoknál tízezrekre rug a restanciák száma. bb.